

Problemet er lidt anderledes for de passive end for de aktive rygere. Omkring 12.000-13.000 rygere dør årligt af sygdomme, som er direkte relateret til rygningen, ud over dem får andre følgesygdomme på grund af rygning, og det er sådan set ikke kun, fordi deres omgivelser ryger; det er faktisk, fordi deres omgivelser puster røgen ud. Det kan sådan set siges, at hvis røgen ikke blev pustet ud, kunne man være ligeglad, men det er i det øjeblik, der pustes noget kræftfremkaldende røg ud, de passive rygeres problem dukker op.

Vi er sådan set i den lidt paradoksale situation, at vi kan acceptere, at en tjener går på arbejde og er omgivet af kræftfremkaldende røg, som tobaksrøg jo er. Det accepterer vi, mens vi ikke ville acceptere, hvis en svejser på sin arbejdsplads blev udsat for kræftfremkaldende røg, hvis en laborant blev udsat for kræftfremkaldende produkter på sin arbejdsplads, eller hvis en chauffør blev udsat for kræftfremkaldende røg eller andre produkter på sin arbejdsplads. Så ville vi betragte det som et stort arbejdsmarkeds-politisk og arbejdsmiljømæssigt problem, og vi ville gribe ind og gøre noget ved det og give pålæg om, at der skulle rettes op på forholdene.

For SF er det ikke acceptabelt, at folk bliver udsat for kræftfremkaldende røg på deres arbejdsplads, og det er sådan set i princippet ligegyldigt for os, om den røg kommer ud af munden på kunderne, om den kommer ud af nogle maskiner eller kommer ud fra udstødningsrøret på nogle biler.

Samtidig med at vi har problemet med passiv rygning, har denne regering med hjælp af støttepartiet Dansk Folkeparti gjort det billigere at ryge ved at nedsætte afgifterne på tobak. Det er også med til at forværre det problem, som forbrugeret af tobak allerede er i det danske samfund.

Vi vil selvfølgelig – det kommer sikkert ikke bag på ministeren – også støtte dette forslag, som vi betragter som et meget lille og, som min kollega fra Det Radikale Venstre også nævnte, meget uambitiøst lille skridt, men trods alt et skridt i den rigtige retning. Derfor vil vi selvfølgelig støtte forslaget, men vi kunne godt tænke os, at problemet og problemets omfang blev taget med den alvor, det burde, når det er sådan, at mange personer dør af at blive udsat for kræftfremkaldende røg på deres arbejdspladser. Derfor burde man gribe kraftigere ind på området, end forslaget her lægger op til.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at anholde en bemærkning, hr. Kamal Qureshi gjorde her til sidst, nemlig påstanden, om at regeringen sammen med Dansk Folkeparti skulle have forværret problemet. Det synes jeg er en utidig bemærkning, og den er i hvert fald forkert, for hvis man iagttager problemets omfang, er der jo ikke tale om, at det er forværret. Tværtimod udvikler rygesagen sig dag for dag i den rigtige retning, og regeringen har, som fru Birthe Skaarup også var inde på, jo taget forskellige initiativer, der samlet set bidrager til, at antallet af dagligdagsrygere og dermed også antallet af folk, der udsættes for passiv rygning, falder dag for dag.

Det er også det hovedsynspunkt, der ligger bag det serviceeftersyn, hr. Naser Khader omtalte, og som jeg ganske rigtigt markerede jeg ville sætte i værk efter den debat, vi havde om emnet for noget, der nærmer sig et år siden. Der tegner sig et billede af, at muligheden for at bevæge sig i ikkerøgfyldte omgivelser allerede er blevet og stadig bliver bedre i det danske samfund. Senest har vi f.eks. kunnet glæde os over, at man har besluttet, at der slet ikke må ryges i S-togene. Resten af togtrafikken er på vej, og vi kan se af vores serviceeftersyn, at på område for område gennemføres der faktisk stadig mere restriktive regler, og vel at mærke regler, der hviler på lokale beslutninger eller på beslutninger, der så at sige vokser ud af den pågældende sektors særlige interesser.

Men det rokker jo ikke ved, at vi ikke er i mål. Det er vi enige om, og jeg tror slet ikke, der overhovedet er nogen uenighed om, hvad der er endemålet, nemlig at alle skal kunne færdes uden at blive udsat for passiv rygning, medmindre man selv positivt vælger at lade sig udsætte for passiv rygning.

I virkeligheden er det snarere en diskussion om metoderne end om målet. Her har regeringen haft det udgangspunkt – og det er fortsat vores udgangspunkt – at vi bedst fremmer denne sag ved at få et sæt nye holdninger til at vokse frem og ved at sørge for, at man de steder, hvor man har det umiddelbare driftsansvar – hvad enten det er på en skole, en daginstitution, en arbejdsplads eller en restaurant – selv tager et ansvar. Det er sådan set det sidste, vi nu giver en hjælpende hånd ved at bestemme, at fra den 1. juni skal alle serveringssteder træffe et bevidst valg, og det skal være synligt, hvilket valg man har truffet. Det kan understøtte ikkerygernes